

Bratia a sestry,

Hospodin prehovoril k Józuovi. Zaznelo to hned' na začiatku dnešnej kapitoly. Podobne je napísané na začiatku Evanjelia podľa Jána, že na počiatku bolo Slovo, a to Slovo bola u Boha. Boh nás vedie slovom. Bez Božieho slova by sme nevedeli, kde máme hľadať záchranu. Z Božieho slova máme úžitok. Božie slovo nás vedie v živote.

Józuovi Hospodin nariadil, aby si Izraelci vzali z Jordánu dvanásť kameňov a postavili ich na mieste, kde budú nocovať. V Biblii sa niektoré čísla vyskytujú opakovane a majú symbolický význam. Jákob mal 12 synov, z ktorých sa neskôr stalo 12 kmeňov. V Starom zákone máme 12 malých prorokov. Najvyšší okruh okolo Ježiša Krista tvorilo dvanásť mužov. Číslo 12 je, podobne ako číslo 7, číslo úplnosti. Číslo 12 predstavuje niečo uzavreté. Symbolom uzavretosti je tiež kruh. Môžeme predpokladať, že tých dvanásť kameňov poukladali Izraelci do kruhu, pretože sa to udialo v Gilgále, čo je hebrejské slovo pre kruh. Tento čin mal byť znamením. Tá zvláštna stavba mala na niečo poukazovať. Mala vypovedať o Božích zvláštnych skutkoch, a to nielen vtedajšej generácii, ale aj všetkým ďalším.

Izraelci mali svojim potomkom, deťom a vnukom, vysvetľovať, že tie kamene svedčia o tom, ako Hospodin previedol svoj ľud cez Jordán. Nemal to byť len pomník o historickej udalosti.

Nebola to len spomienka na niečo, čo sa raz stalo, ale svedectvo o Božej moci. Keď sa dnes stavajú sochy alebo pomníky, majú pripomínať niečo významné, čo sa udialo v minulosti. Sochy vypovedajú o niečom, čo bolo. Kamene v Gilgále tiež vypovedali, o niečom, čo sa stalo, ale zároveň poukazovali na Boha, ktorý je prítomný.

Aj v našej viere sa vyskytujú určité symboly. A aj my našim deťom vysvetľujeme ich význam. Možno taký najočividnejší príklad je dávanie darov počas vianočných sviatkov. Dávame si dary, pretože sme dostali ten najvzácnejší dar. To je len jeden príklad. Všetko, čo vo viere robíme, by sme mali vedieť vysvetliť tým, ktorí sa pýtajú. Najviac otázok kladú práve deti.

Deti sa pýtajú: Prečo chodíme do kostola? Alebo možno skôr: Prečo musíme chodiť do kostola. Nieкто sa môže opýtať: Prečo čítame Bibliu? Aký význam má modlitba v spoločenstve? Ďalšími takými symbolickými činmi sú sviatosti: krst a večera Pánova. Dôležité je, aby sme týmto veciam alebo udalostiam správne rozumeli a vedeli aj podať zrozumiteľný výklad. Dôležité je zdôrazňovať Božiu moc a Jeho pôsobenie.

Boh je s nami rovnako ako bol s Izraelcami. Boh nás vedie do zaslúbenej zeme a urobil niečo oveľa výnimočnejšie, ako je vysušenie vôd Jordánu. Divoká rieka bola poslednou prekážkou pred vstupom do zaslúbenej zeme. Naša hriešnosť je zase prekážkou, keď chceme vstúpiť do kráľovstva nebeského. Ježiš zomrel a bol vzkriesený,

a práve na Jeho smrti a vzkriesení je založený večný život v Božej blízkosti. Boh urobil zázrak aj v našich životoch, a to ten, že nám dal do srdca vieru v Ježiša Krista.

Ako mali Izraelci rozprávať svojim potomkom o význame dvanástich kameňov, my máme rozprávať o význame Kristovho pozemského diela. Pretože mnohé veci, ktoré robíme s tým súvisia. Keď sa koná sviatosť krstu, je to znamenie toho, že Kristova krv nás očisťuje od hriechov. Keď prijímame chlieb a víno, pripomíname si, čo všetko podstúpil Kristus, aby sme mali spasenie. Hoci žijeme v úplne inej dobe než Józua, aj my robíme určité veci, ktoré majú symbolický alebo manifestačný význam.

Kamene v Gilgáli mali vypovedať o Bohu a Jeho moci. Malo to byť posolstvo nielen pre Izraelcov. V závere dnešného textu je napísané: „...aby poznali všetky národy zeme, že ruka Hospodinova je mocná“. V Starom zákone sa píše o mnohých národoch, ale iba o jednom, ktorý si Boh vyvolil. Aj Ježiš Kristus prišiel na zem kvôli strateným ovciam z domu Izraelského. Neznamená to však, že by Boh dával svoje spasenie iba niekomu.

Keď Ježiš krátko pred svojim nanebovstúpením vysielal svojich učeníkov, prikázal im: „Čiňte mi učeníkmi všetky národy...“ Posolstvo učeníkov o Ježišovi má byť nesené do celého sveta a majú o ňom počuť všetci. Prečo by všetci mali počuť o Bohu, ktorý sa zjavil svetu v Ježišovi Kristovi? Pretože jedine tak sa môže človek zachrániť. V dobe Józua mali byť Božie skutky pre iné národy výstrahou. Boh koná predivne, ale jeho láska je láska k celému svetu. Boh je Pánom nad celou zemou, nad všetkými národmi.

Boh chce, aby každý jeden človek poznal Boha. Vyplýva to aj z Ježišovho príkazu, ktorý je zapísaný v knihe Skutky apoštolov takto: „...budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných končín zeme.“ Učeníci mali o Ježišovi svedčiť najprv v Jeruzaleme, teda v centre náboženského života Božieho ľudu. Potom mali svedčiť po celom Judsku, teda po celej krajine Božieho ľudu. Ďalej mali svedčiť aj v Samárii. Mali svedčiť aj tým, s ktorými mali náboženské nezhody. Samaritáni a Izraelci sa nezhodovali v niektorých náboženských otázkach a v Ježišovej dobe medzi nimi vládlo nepriateľstvo spojené s nenávisťou. Samária, ktorá susedí s Judskom však nemala byť konečnou hranicou ich misie. Mali o Ježišovi hovoriť aj v posledných končinách zeme. Jednoducho vždy a všade.

Božie slovo má moc preniknúť až do posledných končín nielen v zemepisnom význame. Božie slovo preniká až do hĺbky ľudského srdca a má moc pôsobiť v ňom. Boh nás vedie k spásu a keď chceme byť zachránení, nechajme sa Ním viesť. Hovoríme o Bohu a tom, čo robíme na základe našej viery, svojim potomkom a tiež všetkým ľuďom, ktorí sú ochotní počúvať. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Evanjeliu podľa Marka v 5. k.:

„Chod' domov k svojim a zvestuj im, čo ti urobil Pán, a že sa zmiloval nad tebou.“
Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.